

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: *"Et Besøg"*, 1851, s. 32.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813911136/facsimile.pdf> (tilgået 10. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Kjærligheden alene er, — men hvorledes er den da? Den er taalmelig og mild; den troer alt, haaber alt. Men Legnen troer den ikke, fordi denne er intet, og naar den intet troede, hvor kunde den da troe alt? Kjærligheden elster alt, men hader intet; deg er dette langifra ensbetydende med at den ikke hader. Hvor funde den vere den altsrembringende Magt, den er, hvis den ikke hadde den Døben, som bestandigt søger at tillintetgjøre dens Frembringelser? alt og intet staas i evig Kamp ligeoverfor hinanden, og vi alle deltagte enten negativt eller aktivt i Kampen. De Negative staar ligesaa vel i intets Ejendom som de der aabenbart virke for det Onde, thi Kjærligheden siger jo: Enhver, der ikke er for mig, er imod mig. Metop forbi den er alt, fordrer den ogsaa alt af os, og der kan ingen Halvhed bestaae i vores Forhold til den. Thi ogsaa i os er intets Mulighed, som Halvhed realisert, og i os er altz Mulighed, som Helheden virkelig gør. See, derfor fordrer Ideen hele vor Hengivelse, ikke for sin egen Skyld, men for vor Skyld, fordi den har elset os forst.

Og hvorlebes gjengjelde vi i Negelen denne Kjærlighed? Ved at elste den sidst, ved at komme til den, naar Verden har forkastet os, og slidt os op, ved at bringe den et Hjerte, hvis første, friske Blomst er knækket og traadt i Støv paa Livets Alfarvet.
